

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 13C/322/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914216697
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Franková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2023:7914216697.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Eva Franková v právnej veci žalobcu: EDYPLUS, s.r.o., IČO: 36258881, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, zast. advokátska kancelária Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, proti žalovanej: A. A., nar. XX.XX.XXXX, B. XXX/X, XXX XX C. D. o zaplatenie 2.625,92 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.625,92 Eur s 12,65 % úrokom ročne zo sumy 2.232,19 Eur od 16.09.2014 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania zo sumy 2.528,27 Eur od 16.09.2014 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa právny predchodca žalobcu domáhal pôvodne voči žalovanému v 1. a 2. rade (E. A. a A. A. ako manželom) zaplatenia sumy 2.625,92 Eur s 12,65 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.232,19 Eur od 16.09.2014 do zaplatenia, 5 % úroku z omeškania zo sumy 2.528,27 Eur od 16.09.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Nárok odvodil od Zmluvy o splátkovom úvere č. 0446315496 zo dňa 27.04.2005, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa a.s. ako veriteľ s dlžníkmi E. A. a A. A. a poskytol im spotrebný bezúčelový úver vo výške 90.000,- Sk pri výške úrokovej sadzby 11,90 % p.a., poplatku za poskytnutie úveru 1.800,- Sk, poplatku za správu úveru 50,- Sk mesačne, výšky mesačnej splátky 1.328,- Sk, mesačnej splátky splatnosti určenej mesačne k 20. dňu v mesiaci, splatnosti prvej splátky 20.05.2005, konečnej splatnosti úveru 24.04.2015, splatnosti úrokov splatných v posledný deň kalendárneho mesiaca.

1.1 Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovanými veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, a to ku dňu 13.11.2013 podaním zo dňa 14.11.2013 a súčasne vyzval dlžníkov, aby celú pohľadávku, ktorá v tom čase predstavovala 2.406,43 Eur, v lehote 15 dní od prevzatia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, uhradili. Žalovaní na túto výzvu nereagovali žiadnou úhradou a žalobca k 15.09.2014, teda predtým než podal žalobu na súd, vyčíslil výšku splatného dlhu voči dlžníkom na 2.625,92 Eur, ktorá suma pozostávala z istiny vo výške 2.232,19 Eur, úrokov vo výške 296,08 Eur vyčíslených od 01.09.2013 do 15.09.2014 pri úročení dlžnej istiny úrokom 12,65 % p.a., úrokov z omeškania vo výške 97,65 Eur vyčíslených od 14.11.2013 do 15.09.2014 pri úročení splatnej istiny a splatných úrokov úrokom z omeškania 5 % p.a. Právny predchodca žalobcu niekoľkokrát písomne vyzýval dlžníkov, a to naposledy listami 23.10.2013 a 11.12.2013, na ktoré výzvy dlžníci reagovali tak, že po splatnosti úveru, t.j. po 13.11.2013 zaplatili veriteľovi v piatich úhradách sumu 130,- Eur. Žalobca preto pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a žiadal, aby súd dlžníkov spoločne a nerozdielne zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy s prísl. Po zastavení konania voči žalovanému v 1. rade žalobca upravil petit žaloby a žiadal, aby súd na úhradu žalovanej sumy s prísl. zaviazal výlučne žalovanú.

2. Okresný súd Trebišov vydal dňa 17.12.2014 platobný rozkaz sp. zn. 13Ro/470/2014-66, ktorým vyhovel žalobe v plnom rozsahu.

3. Proti platobnému rozkazu podala pôvodne žalovaná v 2. rade odpor s odôvodnením, že žalovaný v 1. rade, jej manžel, je v osobnom konkurze a pôvodný žalobca, Slovenská sporiteľňa, a.s. si pohľadávku z úveru prihlásila do konkurzu. Bránila sa tým, že istina je splatená a požadujúce úroky sú vysoké. Tvrdila, že výzva na zaplatenie žalovanej sumy jej doručená nebola, namietala premlčanie uplatneného nároku.

4. K odporu sa vyjadril pôvodný žalobca podaním zo dňa 04.08.2015 a konštatoval, že nárok uplatnený v konaní vychádza zo Zmluvy o úvere, ktorá bola uzatvorená s oboma žalovanými ako spoludlžníkmi, manželmi. Konkurz bol vyhlásený na majetok E. A., žalovaného v 1. rade 06.02.2015, teda až po podaní odporu žalovanou v 2. rade a po uplynutí lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Tvrdil že istina, tak ako tvrdí žalovaná v 2. rade, splatená nebola a rozporoval tvrdenie žalovanej v 2. rade, že jej nebola doručená výzva na zaplatenie dlžnej sumy, lebo už v návrhu na vydanie platobného rozkazu doručil a predložil aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s fotokópiou doručky, podľa ktorej žalovaná v 2. rade prevzala oznámenie obsahujúce aj výzvu na zaplatenie celej dlžnej sumy, a to dňa 21.11.2013. Bránil sa tým, že žiadna časť dlhu žalovaných premlčaná nie je.

5. Okresný súd Trebišov uznesením sp. zn. 13C/322/2015-126 zo dňa 14.07.2017 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že namiesto doterajšieho žalobcu, Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 do konania vstúpila spoločnosť EDYPLUS s.r.o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany 92101, IČO: 36 258 881.

6. V priebehu konania uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. XXX/XX/XXXX zo dňa 30.01.2015 bol vyhlásený konkurz na majetok pôvodne žalovaného v 1. rade (ďalej len „úpadca“) zverejnený v Obchodnom vestníku č. 25/2015 zo dňa 06.02.2015 na základe čoho bolo konanie v zmysle § 47 ods. 1 z.č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) zo zákona prerušené.

7. Okresný súd Trebišov uznesením sp. zn. 13C/322/2015-200 zo dňa 30.03.2022 konanie zastavil a stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Toto rozhodnutie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť vo vzťahu k žalovanému v 1. rade E. A. 26.06.2023 v spojení s uznesením KS KE sp. zn. 3Co/114/2022-226 zo dňa 15.05.2023. Žalobca podal proti uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach citovaným uznesením a napadnuté uznesenie voči žalovanej v 2. rade zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vyhovel odvolacím námietkam žalobcu s poukazom na § 511 ods. 1 OZ ako aj § 77 CSP. Na strane žalovaných vystupovali dve osoby titulom Zmluvy o úvere a veriteľ mal možnosť vyžadovať splnenie dlhu spoločne a nerozdielne, teda mohol tak urobiť od ktoréhokoľvek z dlžníkov a ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne, preto v danom prípade nejde na strane žalovaných o nerozlučné procesné spoločenstvo (§ 77 CSP) ale o solidárnych dlžníkov, kedy v prípade vyhlásenia konkurzu len voči žalovanému v 1. rade nie ale aj voči žalovanej v 2. rade, s odkazom na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015 je pasívne vecne legitimovaný ktorýkoľvek solidárny dlžník, a to sám o sebe, z čoho vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov a v prípade ak správca konkurznej podstaty nesúhlasil s pokračovaním súdneho konania, pokračovanie v súdnom konaní nenavrhol ani žalovaný v 1. rade, pričom konkurz bol vyhlásený len na majetok žalovaného v 1. rade, bol súd prvej inštancie povinný v súlade so zákonom pokračovať v súdnom konaní iba so žalovanou v 2. rade a len voči žalovanému v 1. rade konanie zastaviť v zmysle § 47 ods. 4 ZKR.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to: Zmluvou o splátkovom úvere č. 0446315496 zo dňa 27.04.2005, Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a.s. účinnými od 01.08.2002, výpisom z úveru č. 0446315496, prehľadom o transakciách na úverovom účte zo dňa 16.09.2014, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 23.10.2013, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu zo dňa 14.11.2013, predžalobnou výzvou zo dňa 11.12.2013, žiadosťou žalovanej o splátky, výsluchom žalovanej a zistil tento skutkový stav veci:

9. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0446315496 súd konštatuje, že ju uzatvoril právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom v Bratislave, s dlžníkmi E. A. a A. A. dňa 27.04.2005. Na základe tejto zmluvy sa zaviazal veriteľ poskytnúť dlžníkom spotrebný bezúčelový úver vo výške 90.000,- Sk, pri výške úrokovej sadzby 11,60 % p.a., poplatku za poskytnutie úveru 1.800,- Sk, poplatku za poskytnutie úveru 50,- Sk mesačne, výšky mesačnej splátky 1.328,- Sk, periodicite splátok mesačne k 20. dňu v mesiaci, splatnosti prvej splátky 20.05.2005, konečnej splatnosti úveru 20.04.2015.

9.1 Podľa čl. IV. bod 5 úverovej zmluvy sa dlžník a veriteľ dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je 5,98 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru. RPMN sa počas trvania úverového vzťahu mení v prípade, ak dôjde k zmene úrokovej sadzby a/alebo poplatkov a/alebo sa dlžník omešká so splátkou a/alebo uhradí splátku v iný ako dohodnutý deň podľa zmluvy.

10. Podľa bodu 7.4. VOP úročenie – 7.4.1. Zmluva o úvere určí výšku úrokovej sadzby, t.j. sadzby, na základe ktorej sa vypočítavajú úroky, ktoré je klient povinný zaplatiť banke počas trvania úrokového obdobia. Úroková sadzba, ktorá je premenlivá, je určovaná bankou a jej aktuálnu výšku určuje banka zverejnením, pričom banka je oprávnená zmeniť dohodnutú úrokovú sadzbu jednostranne v nadväznosti na úverovú politiku banky, zmenu rizikovosti úverového obchodu alebo v prípade zmeny vývoja na peňažnom a kapitálovom trhu. Aktuálna výška úrokovej sadzby v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere je spravidla uvedená zmluva o úvere.

10.1. Podľa bodu 7.6. VOP prípady porušenia – 7.6.1. ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta napr. a) ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky, istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní je banka oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo Zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

11. Z prehľadu a transakciách na úverovom účte súd konštatuje, že celkovo dlžníci realizovali 62 úhrad, a to v sumách od 20,- Eur do 164,25 Eur, poslednú splátku zaplatili dňa 19.06.2014 vo výške 20,- Eur.

12. Z výzvy zo dňa 23.10.2013 súd konštatuje, že pôvodný veriteľ, t.j. právny predchodca žalobcu oznámili dlžníkov, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 21.10.2013 vo výške 830,49 Eur a súčasne ich vyzval na úhradu v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy. V opačnom prípade banka je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, čím stratí dlžník možnosť platiť v splátkach.

13. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.11.2013 súd konštatuje, že pôvodný veriteľ oznámil dlžníkom, že nastal prípad porušenia podľa bodu 7.6.1. písm. a) Všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s. účinných od 01.08.2002 (t.j. omeškanie so splatením úveru viac ako 3 mesiace) a banka vyhlásila ku dňu 13.11.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy, čím sa pohľadávka v zmluve o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Pôvodný veriteľ súčasne vyzval dlžníkov, aby sumu 2.406,43 Eur uhradili do 15 dní od prevzatia tohto oznámenia. Oznámenie bolo doručené žalovaným dňa 21.11.2013, o čom svedčí dôkaz o prevzatí písomnosti dlžníčkou A. A. 21.11.2013 a dlžníkom E. A. (č.l. 56 a 57).

14. Z predžalobnej výzvy zo dňa 11.12.2013 súd konštatuje, že dlžníci boli vyzvaní na zaplatenie vyčísleného dlhu vo výške 2.422,92 Eur najneskôr v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy s upozornením, že v opačnom prípade bude veriteľ nútený pristúpiť k uplatneniu pohľadávky na príslušnom súde spolu s úrokmi z omeškania, trovami súdneho konania, trovami právneho zastúpenia a v prípade exekučného konania aj trovami exekúcie.

15. Zo žiadosti žalovanej A. A. o splátky (č.l. 60) súd konštatuje, že právnenému predchodcovi žalobcu bola doručená dňa 19.03.2012 žiadosť o splátky vo výške 100,- Eur mesačne.

16. Výsluchom žalovanej súd zistil, že nárok čo do základu, rozsahu a výšky v celom rozsahu uznáva. Potvrdila, že si v minulosti požičali s manželom od právneho predchodcu žalobcu peniaze, ktoré doposiaľ nesplátili. Napriek 8 rokom, ktoré uplynuli od uzatvorenia úverovej zmluvy neurobili nič, aby vec riešili a dlh splácali. Uviedla, že manžel, ktorý je v oddĺžení má príjem z pracovnej činnosti cca 1.500 € mesačne, ona zarobí 530 € mesačne. Finančne podporujú dospelú dcéru, ktorá už príjem má a vyživujú

dcéru, ktorá onedlho dovŕši plnoletosť. Dlh uznala ale poukázala na to, že ho nevedia splácať a nevedela uviesť ani výšku prípadnej splátky ak by im žalobca vyšiel v ústrety a súhlasil by so splácaním dlhu v splátkach.

17. Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

18. Podľa § 2 písm. a), b), c), d), e) z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy 27.5.2004)

a) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

19. Podľa § 3 cit. zák. (1) Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

(2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

(3) Veriteľ je povinný na miestach, na ktorých ponúka spotrebiteľský úver, uverejniť základné informácie o poskytovaní spotrebiteľského úveru, najmä o výške ročnej percentuálnej miere nákladov.

(4) Reklama alebo akákoľvek ponuka vystavená na miestach, na ktorých veriteľ ponúka spotrebiteľský úver, v ktorej je uvedená úroková sadzba alebo akýkoľvek číselný údaj týkajúci sa nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, musí obsahovať informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov; ak nie je možný iný spôsob, aplikuje sa ročná percentuálna miera nákladov na výpočte podľa prílohy tohto zákona.

(5) Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

(6) Pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

(7) Ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy tohto zákona.

20. Podľa § 4 cit. zák. (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.
- (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä
- sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
 - opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
 - cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
 - identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
 - adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
 - meno a adresu spotrebiteľa,
 - ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
 - podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
 - výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.
- (3) Zmluva ďalej obsahuje
- oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
 - sankcie za porušenie zmluvy,
 - podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,
 - spôsob zániku záväzku zo zmluvy.
- (4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
- poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
 - dodaný tovar alebo poskytnutá služba.
- (5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.
- (6) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.
- (7) Ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.
- (8) Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 7 veriteľom.

21. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 z. č. 40/1964 Občiansky zákonník (platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, t. j. 27.04.2005)

- (1) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.
- (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
- (3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4 OZ

- (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).
- (2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.
- (3) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
 - c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
 - d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
 - e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
 - f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
 - g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
 - h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
 - i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
 - j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.
- (4) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

26. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

27. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

28. Podľa § 517 ods. 1, prvá veta OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní.

29. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a dlžníkmi (pôvodne žalovaným E. A.) a žalovanou A. A. ako dlžníkmi došlo k uzatvoreniu Zmluvy o splátkovom úvere č. 0446315496, ktorý v čase uzatvorenia, t.j. 27.04.2005 bolo potrebné považovať za spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko veriteľ dočasne poskytol dlžníkom finančné prostriedky vo výške 90.000,- Sk špecifikovaných v citovanej zmluve o splátkovom úvere vo forme bezúčelového spotrebného úveru a dlžníci sa zaviazali úver splatiť aj s dohodnutým úrokom 11,60 % p.a. pri výške mesačnej splátky 1.328,- Sk a splatnosti 20. deň v mesiaci, splatnosti prvej splátky 20.05.2005 a splatnosti konečnej splatnosti úveru 20.04.2015, pri ročnej percentuálnej miere nákladov dojednané na 5,98 %.

32. Súd posúdil predmetnú Zmluvu o splátkovom úvere ako spotrebiteľskú v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 2 z.č. 258/2001 Z.z., keďže veriteľ pri dojednaní zmluvy o splátkovom úvere vystupoval v pozícii dodávateľa, ktorý ako právnická osoba poskytol spotrebiteľovi úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a dlžníci ako fyzické osoby pri dojednaní tohto zmluvného vzťahu vystupovali v postavení spotrebiteľa, t.j. nekonali v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

33. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si dodávateľ vopred určil, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Vzhľadom na uvedený špecifický charakter zmluvného vzťahu zákonodarca podrobnejšie v jednotlivých právnych predpisoch upravil pravidlá pre dojednanie zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, t.j. ich splnenie sa vyžaduje pre ich platnosť a zabezpečením, v ktorých dochádza k vyrovnaní nerovnováhy medzi zmluvnými stranami. Zákonodarca zároveň uložil štátnym orgánom povinnosť kontrolovať, či zo strany dodávateľa nedochádza k dojednaniu zmluvných ustanovení, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a či na základe takýchto podmienok si dodávateľ voči spotrebiteľovi neuplatňuje svoje nároky. Uvedená povinnosť vyplýva aj z členstva Slovenskej republiky v Európskej únii, nakoľko z Čl. 6 Smernice Rady 93/13-EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vyplýva, že všetky členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu ako dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Povinnosť súdu zasiahnuť voči nekalej podmienke vyplýva aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OCEANO Grupo Editorial SA Ricio Murciano Quintero (C-240/98) a vo veci Salvat Editore SA Jose M.Sanchez Alcon Prades a spol. (C-240/98 a C-244/98), z ktorej vyplýva, že „ Od Čl. 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahlo, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva povinnosť vnútroštátneho súdu preskúmať ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

34. Súd z úradnej moci preskúmal žalobcom predloženú Zmluvu o splátkovom úvere č. 0446315496 zo dňa 27.04.2005 a dospel k záveru, že obsahuje všetky zákonom vyžadované obligatórne náležitosti k tomu, aby súd konštatoval, že ide o platne uzatvorenú spotrebiteľskú zmluvu so všetkými náležitosťami v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 2, § 3 z.č. 258/20021 Z.z. v zmluve dohodnutá výška úrokovej sadzby 11,60 % p.a. nie je v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka nakoľko podľa zverejnených priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk na webovom sídle Národnej banky Slovenska poskytnutých pre obyvateľstvo v roku 2005 v rozhodnom období (t.j. ku dňu 27.04.2005, kedy bola uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere) bola úroková sadzba určená NBS na 11,22 %. V zmluve dohodnutá úroková sadzba vo výške 11,60 % je teda primeraná, adekvátna príemeru úrokových sadzieb pri poskytovaní obdobných úverov obchodnými bankami v rovnakom čase na Slovensku.

35. V súvislosti s inštitútom dobrých mravov súd udáva, že takto určenú úrokovú sadzbu v Zmluve o splátkovom úvere nepovažoval súd za v rozpore s dobrými mravmi. Pojem dobrých mravov v zákone definovaný nie je avšak v súdnej praxi bol tento inštitút ustálený ako súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie často zabezpečené aj právnymi normami ale zároveň tieto zásady sú obsiahnuté aj v mimoprávnom súbore pravidiel správania sa, ktorý je všeobecne uznávaný vo vzájomnom vzťahu medzi ľuďmi a rešpektuje právne princípy spoločenského poriadku tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

35.1. Na základe uvedeného je potrebné ustáliť, že právny úkon je v rozpore s dobrými mravmi ak odporuje takým pravidlám správania sa, ktoré samé o sebe nemusia mať povahu právnych noriem

ale sú v rozpore so všeobecne uznávanými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/ 1/2009 zo dňa 31.07.2009, kde bolo konštatované, že hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda a výška úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytnutú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.

36. Rozhodovacia prax súdov vyhodnotila výšku úrokov ako priečiace sa dobrým mravom v prípadoch, ak tieto prevyšovali úrokovú mieru v dobe dojednaní obvykle určenú najmä s prihliadnutím úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytnutí úverov alebo pôžičiek (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co 133/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 79/2016, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 53/2016 a iné).

37. Súdna prax taktiež ustálila, že za rozporné s dobrými mravmi sa považuje poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100 % priemernú cenu porovnateľných úrokov poskytnutých bankami (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 114/14 z 05.11.2014, sp. zn. 8CoCsp 20/2022 z 30.06.2022, sp. zn. 7Co 220/14 zo dňa 27.11.2014, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co 77/2017 zo dňa 14.07.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/114/2019 zo dňa 29.01.2020 a pod.).

38. Vzhľadom na uvedené závery súd konštatuje, že posudzovanie výšky dojednaných úrokov nie je vyňaté zo súdnej kontroly podľa § 53 ods. 1 a § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ako vyplýva z uvedeného, súdnou praxou bolo ustálené, že priečiacou sa dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Výška zmluvných úrokov pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.

38.1. V prejednávanej príhode výška dohodnutých úrokov - 11,60 % ročne iba minimálne prevyšuje priemerné úrokové miery, ktoré boli v roku 2005 pri poskytovaní úverov pre obyvateľstvo NBS stanovené na 11,22 % .

39. Navyše súd poukazuje na to, že pri zmluvách uzatvorených do 01.09.2014 (ako v prejednávanej veci) sa výška stropu odplaty počíta nie podľa RPMN, ale podľa výšky úrokovej sadzby (viď rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp 20/2021 zo dňa 12.08.2021). S poukazom na uvedené sa súd výškou RPMN v danom prípade nezaoberal ale za rozhodujúce pri skúmaní zmluvných podmienok považoval výšku dohodnutých úrokov za požičanie peňazí a to aj v situácii, že tieto zmluvne dohodnuté úroky sa počas existencie zmluvného vzťahu medzi zmluvnými stranami menili, a to štyrikrát s účinnosťou od 15.06.2006 úroky stúpili na 12 % p.a., od 01.06.2006 stúpili na 12,40 % p.a., od 01.08.2006 stúpili na 12,9 % p.a., od 02.04.2007 klesli na 12,60 % p.a. napriek tomu súd vyhodnotil výšku dohodnutej úrokovej sadzby ako v súlade s dobrými mravmi, a preto dojednanie výšky odplaty nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 OZ.

40. V súvislosti s obsahovými náležitosťami úverovej zmluvy súd dospel k záveru, že zo žiadnej zmluvnej podmienky nevyplýva nerovnováha medzi zmluvnými stranami, preto nemožno konštatovať, že zmluvné podmienky poškodzujú spotrebiteľa, lebo sú výrazne v jeho neprospech, a preto by mali spôsobovať neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ veriteľ do zmluvy zakotvil aj možnosť predčasného zosplatneného úveru v prípade porušenia zmluvných povinností dlžníkom, vychádzal z Občianskeho zákonníka, ktorý s takýmto postupom počíta a priamo ho upravuje v § 53 ods. 3 a § 565 OZ. Pokiaľ Občiansky zákonník hovorí o možnosti predčasného zosplatnenia úveru a keď na základe tejto skutočnosti si banka zakomponovala do úverovej zmluvy aj takúto možnosť pre prípad, že dlžník nebude úver riadne a včas splácať, preto nemožno to považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmluvných vzťahoch je potrebné rešpektovať staré rímske pravidlo, podľa ktorého zmluvy sa majú rešpektovať čo znamená, že tak veriteľ ako aj dlžník musí podľa nej plniť všetko na čo sa zaviazal. V konaní nebolo sporné, že dlžníci nesplnili svoj základný záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o splátkovom úvere, preto veriteľ úver predčasne zosplatnil.

41. Z vykonaného dokazovania, a to z výzvy zo dňa 23.10.2023 vyplýva, že pôvodný veriteľ dlžníkom oznámil, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky, ktorá ku dňu 21.10.2013 predstavovala 830,48 Eur a poskytol im 15-dňovú lehotu od doručenia výzvy na splatenie tohto dlhu. Upozornil ich, že v opačnom prípade banka pristúpi k mimoriadnemu zosplatneniu úveru, čím dlžníci stratia výhodu splátok. Žalovaná (predtým aj žalovaný) svoje zmluvné povinnosti porušili tým, že dlh riadne a včas nesplácali, v dôsledku čoho im právny predchodca žalobcu oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 14.11.2013 poukazujúc na bod 7.6.1. a) VOP SLSP a.s. účinných od 01.08.2008 (t.j. omeškanie so splatením úverov viac ako 3 mesiace), čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Opäť ich vyzval, aby tento dlh v 15-dňovej lehote v stanovenom termíne uhradili, preto súd konštatuje, že veriteľ pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, a tak konštatuje, že veriteľ dlh platne zosplatnil preto dlžník musí zaplatiť to, čo na základe zmluvy o splátkovom úvere veriteľovi ešte dlží.

42. Súd sa musel zaoberať aj tým, či nárok žalobcu nie je premlčaný, lebo žalovaní v konaní vzniesli námietku premlčania uplatneného nároku. Vychádzajúc z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka súd zisťoval, pre omeškanie ktorej splátky pristúpil veriteľ k mimoriadnemu zosplatneniu úveru. Zistil, že posledná úhrada bola nimi realizovaná v júni 2013, teda až po uplynutí troch mesiacov mohla začať plynúť premlčacia lehota na uplatnenie nároku žalobcu ako veriteľa na súde. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie NS SR z 29. novembra 2022, sp. zn. 7Cdo/268/2020, v ktorom sa konštatuje, že podľa § 103 OZ plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh.

42.1. Tým že dlžníci naposledy uhradili splátku v júni 2013 a boli v omeškaní za júl, august, september roku 2013, mesačná splátka bola splatná k 20.dňu v mesiaci, t.j. od 21.9.2013 začala plynúť 3 ročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na súde. Žaloba bola podaná dňa 6.11.2014, teda včas, počas plynutia premlčacej lehoty, a tak nárok premlčaný nie je.

43. Výšku nároku žalobcu súd považoval za nespornú, žalovaná na poslednom pojednávaní výšku nerozporovala, dokonca nárok žalobcu uznala čo do základu, rozsahu aj výšky a prehlásila, že 8 rokov neurobila nič pre to, aby tento dlh čo i len čiastočne splácala, a to ani napriek tomu, že príjem v rodine žalovanej dosahuje t.č. mesačne cca 2.000 €.

44. Na základe takto vykonaného dokazovania súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 2.625,92 Eur so zmluvne dohodnutým 12,65 % úrokom z omeškania ročne a konštatuje, že tieto sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka vrátiť poskytnutý úver, a to v dojednanej výške. Tieto úroky je žalovaná povinná vrátiť, a to aj za obdobie po zosplatnení úveru, ktorá výška v prejednávanej veci aj po zosplatnení úveru je v súlade s vysloveným právnym názorom v rozhodnutí NS SR v uznesení zo dňa 16.06.2020 sp. zn. 5Cdo 42/2020, v ktorom súd konštatoval „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ K rovnakému záveru dospel NS SR aj v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo 115/2019. Na základe toho súd nárok žalobcu na zmluvný úrok aj po zosplatnení úveru považoval za dôvodný.

45. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu čo v konaní nebolo sporné, preto vznikol žalobcovi nárok aj na úroky z omeškania v súlade s § 517 OZ vo výške vyplývajúce z ustanovenia § 3 Nariadenia vlády SR č. 97/1995 Zb. Vzhľadom k tomu, že výška úrokov z omeškania bola v žalobe kapitalizovaná za obdobie od 14.11.2013 do 15.09.2014 táto bola priznaná z tohto titulu vo výške 97,65 Eur a od 16.09.2014 až do zaplatenia je teda povinná tieto úroky z omeškania žalovaná platiť v zákonomnom rozsahu až do plného splatenia úveru.

46. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. V prípade,

že sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa potom za použitia § 257 CSP náhradu trov celkom v časti/celkom neprizná.

48. Ustanovenie § 257 CSP umožňuje súdu, aby nezaviazal neúspešnú stranu nahradiť trovy konania úspešnej strane. Uvedené je možné využiť len vo výnimočných prípadoch, keď to odôvodňujú okolnosti prípadu, ktoré sú hodné osobitného zreteľa. Podľa súdnej praxe pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na majetkové, osobné, zárobkové, iné pomery všetkých strán a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súd a ich postoj v konaní. Jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči strane a aby neodporoval dobrým mravom.

49. Ako bolo vyššie uvedené, predpokladom pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP je existencia prípadu hodné osobitného zreteľa. V prejednávanom prípade súd preskúmal okolnosti prípadu a dospel k záveru, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré by nemal žalobcovi ako úspešnej strane voči žalovanej, ktorá v konaní úspech nemala, nárok na náhradu trov konania priznať. V tomto zmluvnom vzťahu dlžníci vystupovali ako solidárni dlžníci, kedy vyhlásenie konkurzu voči manželovi žalovanej (počas konania) malo za následok zastavenie konania iba voči nemu. Žalovaná ako samostatná spoločníčka zodpovedá za celý tento dlh, teda aj keď voči E. A. súd konanie zastavil, pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania považoval súd úspech žalobcu v konaní za 100 %-ný. Žalovaná nárok v konaní uznala. Prehlásila, že 8 rokov neurobila nič preto, aby tento nárok čo i len čiastočne splácali spolu s manželom, na majetok ktorého síce bol vyhlásený konkurz, ale momentálne pracuje, jeho príjem dosahuje cca 1.500,- Eur mesačne a spolu s jej príjmom, ktorý presahuje 530,- Eur mesačne má rodina príjem cca 2.000,- Eur. V tejto situácii postoj dlžníkov k plneniu si zmluvných povinností súd považuje za mimoriadne nezodpovedný a ľahostajný, lebo akákoľvek, hoci aj minimálna splátka, by vo vzťahu k výške uplatneného nároku v tomto konaní dlh postupne znižovala, ale zo strany dlžníkov nebola preukázaná žiadna ochota dlh čo i len čiastočne splácať. Bolo by teda mimoriadne nespravodlivé vo vzťahu k žalobcovi, ktorý 8 rokov očakáva, aby žalovaní svoj dlh splnili preto musel súd konštatovať, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by žalobcovi, ako úspešnej strane sporu, voči žalovanej nárok na náhradu trov konania nemal priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 ods. 1 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 356 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.